त्मर्गेरुपतिष्ठत । ऽष्ट्रतद्वै यत्रैतान्प्रज्ञापतिः पश्नालिप्तत तऽग्रालिप्यमाना ग्र-शोचंस्तेषामे तैरुत्सर्गैः शुचं पाप्मानमपाक्ंस्त्रधैवैषामयमतद्तैरुत्सर्गैः शुचं पाप्मा-नमपक्ति ॥ ५० ॥ तद्वेके । यं-यमेव पशुमुपद्धति तस्य-तस्य शुचमुत्मृजनि ने-इचं पाप्मानमभ्युपद्धामकाण्ड्ति ते क् ते शुचं पाप्मानमभ्युपद्धति षा७ क् पूर्वस्य शुचमुत्मृत्रित तामुत्तरेण सक्षेपद्धति ॥ ५१ ॥ विपरिक्राममु क्षेकऽउप-तिष्ठते । ऊर्घा७ शुचमुत्मृताम इति ते क् ते शुचं पाप्मानमनूखन्यूर्धी क्येतेन कर्मणित्यूर्धामु शुचमुत्सृतन्ति ॥३०॥ बाक्येनैवाग्रिमुत्सृतेत् । इमे वै लोका रूषो अग्रिरेम्यस्तलोकेम्यो बिह्धा शुचं द्धाति बिह्विदीयं वै वेदिर्स्य तद्बिह्धा शुचं द्धात्युद् तिष्ठनेतस्या७ क् दिश्येते पश्वस्तयत्रेते पश्वस्तद्वैधत्कुचं द्धाति ॥ ३१ ॥ पुरुषस्य प्रथममुत्सृज्ञात । त७ कि प्रथममुपद्धातीमं मा कि७सीर्द्धिपादं यमान इति हिर्णयशकलैर्वाऽ एष सहस्राची मेधायेत्यन्नायेत्येतन्मयुं पशुं मेधमग्रे जुषस्वेति किम्पुरुषो वे मयुः किम्पुरुषमग्ने जुषस्वेत्येतत्तेन चिन्वानस्तन्वो नि-षीद्त्यात्मा वे तनूस्तेन चिन्वान ग्रात्मान संस्कुरुष्ठत्येतन्मयुं ते शुगृहतु यं द्विष्मस्तं ते शुगृक्विति तन्मयौ च शुचं द्धाति यं च द्विष्टि तस्मिश्च ॥३५॥ ग्र-याश्वस्य । इमं मा कि ७ सीर्कशफं पशुमित्येकशफो वा उठ्ष पशुर्यद्श्वस्तं मा हि । सीरित्येतत्किनिक्रदं वाजिनं वाजिने घिति किनिक्रदो वाण्र्ण वाज्य वाजि-नेषु गौर्मार्ण्यमनु ते दिशामीति तद्स्मे गौर्मार्ण्यमनुदिशति तेन चिन्वान-स्तन्वो निषीदिति तेन चिन्वान ग्रात्मान संस्कुरुष्ठेत्येतद्गीरं ते शुगृहतु यं द्वि-ष्मस्तं ते शुगृक्विति तदीरे च शुचं द्धाति यं च द्विष्ट तिस्मिश्च ॥३३॥ अय गोः । इम७ साक्स्र७ शतधार्मुत्मिमिति साक्स्रो वाज्रष शतधार् उत्सो यद्गी-र्व्यच्यमान् सार्रस्य मध्य र्तोम वै लोकाः सर्र्मुपत्नीव्यमानमेषु लोकेष्ठि-